

Tips voor ouders en leerkrachten

- ✓ Verminder de tijdsdruk binnen het gezin/de klas
- ✓ Besteed aandacht aan wat hij/zij goed kan
- ✓ Versterk zijn/haar zelfbeeld
- ✓ Praat op een open en neutrale manier over stotteren
- ✓ Reageer neutraal bij veel of weinig stottermomenten: stotteren niet bestraffen, vloeiende spraak niet belonen.
- ✓ Vertoon geen medelijden of overbezorgdheid
- ✓ Luister naar wat gezegd wordt en niet naar hoe iets wordt gezegd
- ✓ Geef geen technische adviezen, zoals: 'rustig, spreek trager, adem goed in, begin opnieuw'
- ✓ Pas het taalniveau aan: zinsbouw, woordenschat
- ✓ Praat op een rustig tempo
- ✓ Neem de tijd om te luisteren
- ✓ Behoud oogcontact
- ✓ Laat hij/zij evenveel aan het woord
- ✓ Vul niet aan, geef de tijd om alles te vertellen, zijn/haar woorden af te maken
- ✓ Wees alert voor pesten

Wenst u meer informatie?

2 praktijkadressen:

- Schoolstraat 41 bus 201, Deerlijk
- Klaroenstraat 9, Deerlijk

Op afspraak

Voor vragen of voor het maken van een afspraak kunt u contact opnemen met Lisa Declercq, praktijkcoördinator.

www.logopedie-declercq.be

info@logopedie-declercq.be

tel.: 0474 78 42 65

Volg onze nieuwste updates!

- f Logopedie - en stotterpraktijk Lisa Declercq
- @ logopedie_lisa

GROEPSPRAKTIJK

logopedie • stotteren

LISA DECLERCQ

informatiefolder

STO- TTE REN

Wat is stotteren?

Ontstaan

Aanleg: ongeveer 3% wordt geboren met een aanleg voor stotteren. Deze genetische basis kan een storing geven in de timing en coördinatie van het spraakproces. Meestal duikt het stotteren op voor de puberteit, met een piek rond 3 à 4 jaar oud.

Kenmerken

Uitlokkende factoren: niet alle kinderen met een aanleg voor stotteren zullen ook stotteren. Dit is zowel afhankelijk van omgevingsfactoren (tijdsdruk, luisteraarreacties...) als van kind-gerelateerde factoren (emoties, vermoeidheid, temperament...).

Kernstottergedrag: stotteren is een vloeiendheidsprobleem waarbij er een controleverlies in de spraak optreedt. Dit controleverlies kan tot uiting komen in drie verschillende vormen:

- herhalingen van klanken, lettergrepen of woorden
- verlengingen van een medeklinker of klinker
- een stille of luide blokkade

Het stotteren is bij ieder individu anders.

Evolutie

Wanneer het kind zich bewust wordt van zijn stotteren, kunnen er heel wat negatieve gedachten en emoties ontstaan over spreken en stotteren. Dit werkt instandhoudend. Bijgevolg kan het kind bijkomend stottergedrag ontwikkelen (vermijdings-, uitstel-, start- en duwgedrag).

Detecteren en signaliseren

Zowel ouders als leerkrachten zijn een belangrijke observator en informatiebron. Hieronder vindt u belangrijke aandachtspunten:

- ✓ Toename/veranderingen kernstottergedrag. Hij/zij gaat meer stotteren en/of meer verschillende stottertypes vertonen.
- ✓ Toename van bijkomende stottergedragingen (vb. zuchten, oogknipperen, stampen met de voeten...)
- ✓ Negatieve spreekattitude (vb. "Ik kan het niet.") Hij/zij worstelt met negatieve gedachten en gevoelens over zijn/haar spreken.

Een nauwe samenwerking tussen leerkracht, ouders en stottertherapeut(e) kan een enorme meerwaarde betekenen voor het verloop van de therapie.

Doorverwijzing

Vroegtijdig ingrijpen is cruciaal om een negatieve ontwikkeling van het stotteren te voorkomen.

Op aanvraag jaarlijks georganiseerd

- ✓ Oudercursus (digitaal)
- ✓ Groepssessies voor kleuters, lagere schoolkinderen of ouder
- ✓ Informatiesessie voor leerkrachten op de school

